

עת"א 60017/06/15 - שי ארביב נגד ועדת השחרורים בבית סוהר השרון, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 60017-06-15 ארביב נ' שב"ס
08 ספטמבר 2015
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל
בורנשטין כב' השופטת מיכל ברק נבו

העותר
נגד
המשיבים
שי ארביב
1. ועדת השחרורים בבית סוהר השרון
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד רועי לביא

ב"כ המשיב 2 עו"ד שלי קוטין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר ראשון למשך 8 שנים בגין ניצול קטינות למעשי זנות ולשימוש בסמים מסוכנים והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 29.6.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א שהוצגה בפניה ובפניו ואשר חלטה עד תום תקופת הרישיון.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפניו כי שגתה הוועדה כאשר לא נתנה את המשקל הראוי לנתונים המפורטים בחוק שחרור על תנאי, אשר קיימים לגבי העותר, קבעה שהעותר חסר תובנה להשלכות מעשיו בניגוד לאמור בדו"ח רש"א ובדו"ח גורמי הטיפול, לא התחשבה ביציאתו של העותר לחופשות בעקבות השתתפותו בהליכים טיפוליים, לא התחשבה בתפקודו החיובי של העותר במהלך מאסרו וייחסה משקל מכריע לחומרת העבירות נושא מאסרו של העותר.

ב"כ העותר טוען כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את חוסר האמפתיה שהוא מגלה כלפי קורבנות מעשיו שכן גילוי אמפתיה איננו נתון דרוש לצורך שחרור על תנאי.
עמוד 1

ב"כ המשיבה מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וסומכת עמדתה על עמדת גורמי הטיפול באשר להיתרמותו של העותר מההליך הטיפולי ועל עמדת גורמי הטיפול בכל הקשור ליחס שמגלה העותר לקורבנות מעשיו, כפי שגם מופיע בחוות דעת רש"א.

עיון בהחלטת הוועדה מעלה כי בתחילתה היא מביאה את תיאור מעשיו של העותר נושא מאסרו וקובעת כי אין כל ספק שהעבירות המיוחסות לעותר הן עבירות חמורות וקשות. אין בכך כל פגם שכן הדברים לא נאמרו לשם אמירה בלבד אלא כדי להצביע על מסוכנותו של העותר אשר בהעדר טיפול שהוא נתרם ממנו, שרירה וקיימת גם בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א.

עיקר החלטת הוועדה נושא העתירה מבוסס על עמדת גורמי הטיפול, שגם רש"א שותפה לו.

מעמדת גורמי הטיפול עולה שאמנם העותר שולב בקבוצה למניעת אלוהול אך מדובר בקבוצה ראשונית בלבד והתייחסותו לבעיית השתייה היא שטחית והוא נמנע מלגעת ברגשותיו.

כך גם השתתף העותר בקבוצה טיפולי חיים אך מדו"ח הגורמים המנחים את הקבוצה עולה כי אמנם מודה בעבירות נושא מאסרו אך מפחית מחומרתן וחסר תובנה ואמפתיה להשלכותיהן על קורבנות הבירות, שהן קטינות

גורמי הטיפול סבורים שיש להעמיק את המשך הטיפול בעותר וגם רש"א מגדירה את עמדותיו של העותר כלפי קורבנות מעשיו באופן דומה להגדרתן על ידי גורמי הטיפול ואף אנו מביעים תמיהה על ההבדל בין האמור בגוף חוות הדעת של רש"א לבין ההמלצה הסופית, גם אם נכונותה לטפל במערער משתרעת על פני כל תקופת הרישיון.

הוועדה לא התעלמה מיציאת העותר לחופשות אשר מלמדת על השתתפותו בהליך טיפולי, אך אין דין חופשה בתנאים מגבילים לזמן קצר כדין שחרור על תנאי, במיוחד לאור עמדותיו של העותר כלפי קורבנות מעשיו.

לאור כל האמור לעיל, ואף מבלי צורך להסתמך על המידעים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה סבירה ואנו דוחים את העתירה.

<#4#

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ה, 08/09/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברק נבו, שופטת

שמואל בורנשטיין,
שופט

אברהם טל, נשיא